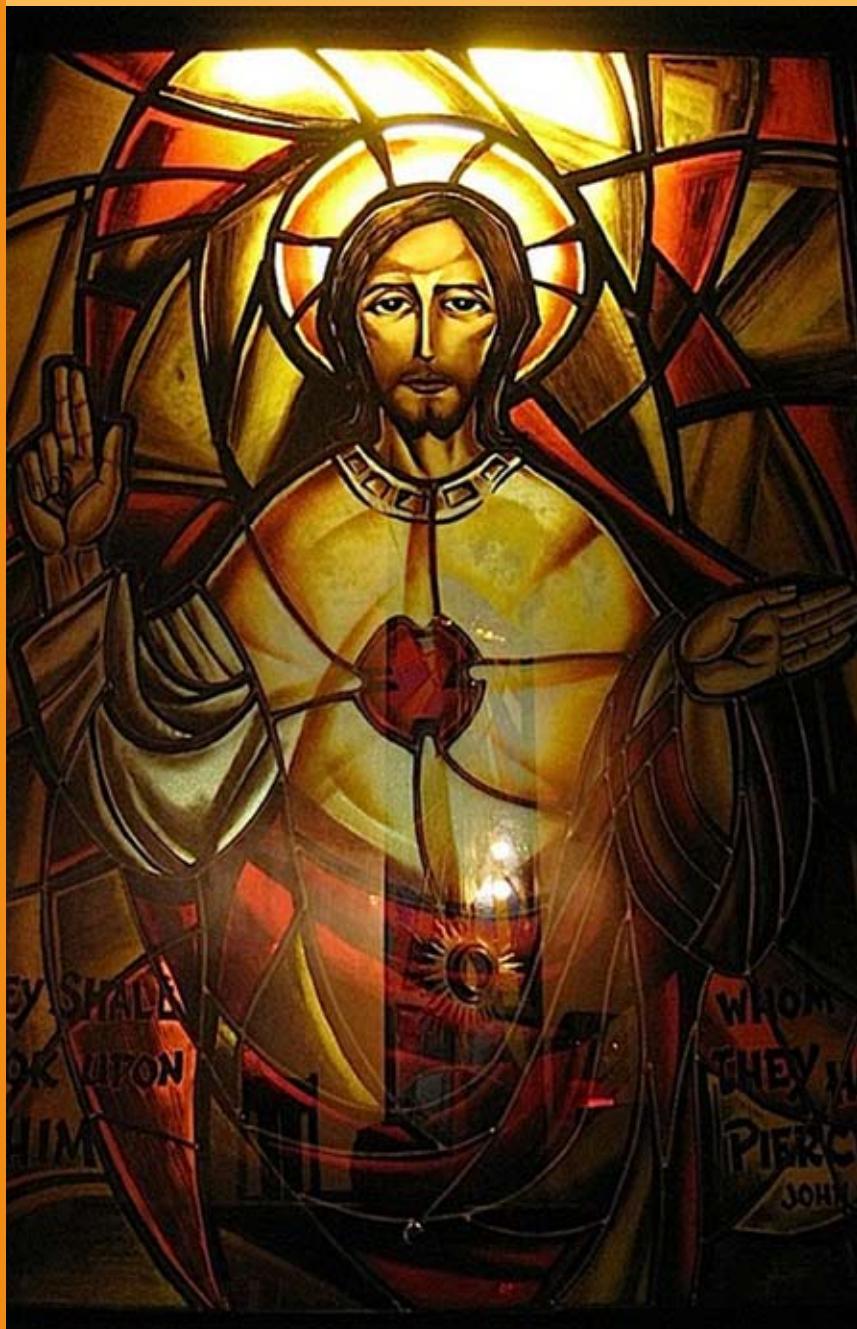

281

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

ČERVEN 2016

Drazí farníci.

Měsíc červen, který právě začínáme, je posledním školním měsícem a zároveň měsícem, který se dá z našeho křesťanského pohledu charakterizovat jako měsíc srdcí. Na tuto dobu připadají dvě slavnosti, které se srdce dotýkají, a sice slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie. Jak všichni velmi dobře víme, je srdce znakem a obrazem lásky a dobroty, která, pokud z něho vychází, obšťastňuje život druhých. Srdce našeho Pána nám připomíná, že Bůh není statická abstraktní bytost, ale osoba, která se bytostně dotýká našeho života a která touží po tom, aby člověk byl šťastný a spokojený. Je to možná překvapivé, ale Bůh si opravdu přeje, abychom nestrádali a neměli nesnáze, které jsou následkem hříchu, padlé přirozenosti anebo zla, které chce znetvořit Boží stopu v jeho stvoření.

Probodeným srdcem na kříži nám Kristus chce ukázat a můžeme říci i zjevit obsah svého vnitřního života, kterým je dokonalá láska, jak nás o tom ujišťuje sv. Jan ve svém evangeliu. Z jeho proboděného srdce vytéká krev a voda, které jsou obrazem pro dvě nejdůležitější svátosti, které nám otvírají bránu k plnosti Božího života: svátost křtu a eucharistie – Nejsvětější svátost. Svátosti jsou projevy Boží lásky k člověku, které nám zprostředkovávají Boží život a disponují nás k posvěcování našeho života ve světě. Proto jsou výrazem lásky, neboť nám dávají to nejcennější, co nám nikdo jiný nikde jinde nemůže dát: účast na Božské přirozenosti. Ovšem tato odevzdávající se láska je plodem Kristova kříže a jeho oběti, kterou přemohl smrt a spasil svět. „Nebot' tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby každý, kdo v něho věří, měl život věčný“ (Jan 3,16). Jak víme, pravá láska není pouhým citovým vznetem, ale je založena na osobní oběti, která znamená nezištné sebeodevzdání, které chce vykonat dobro.

Nejdokonalejším obrazem Božího Srdce je Neposkvrněné Srdce Matky Boží, které nám zcela konkrétně ukazuje, jakým způsobem máme odpovídat na lásku našeho Pána a jaký obsah by mělo naše srdce mít: živého Boha – Ježíše Krista. Právě čistota mateřského srdce P. Marie nám nepřipomíná pouze čistotu morální, ale vůbec úsilí o čistotu našeho srdce od hříchu. To je i zvláštním programem letošního roku milosrdenství, které je nám nezaslouženě nabízeno k našemu posvěcení a odpoutání se od jakýchkoliv hříšných závislostí a nemusí to být jen závislosti viditelné, které doslova a do písmene devastují lidský život (drogy, gamblerství, sexuální nezřízenost), ale i zdánlivě neviditelné a „neškodné“ závislosti, které jsou spojeny s návykovými hříchy uvádějícími nás do duchovní vlačnosti a pohodlnosti a tím nakonec i k sebestřednosti, namísto jediného zaměření našeho života k živému Bohu.

Úvahy o těchto srdcích nám jsou příležitostí k osobnímu zamyšlení se nad obsahem, nad touhami a přáními, které ve svém srdci nosím já. Po čem opravdově toužím, co mně dělá největší radost, na co se nejvíce těším, jaké je moje nejskrytější a největší přání, jak uspokojuji své srdce, ale též jak chráním a dávám pozor na své srdce, aby v něm zůstávala a přebývala pouze čistá láska, která je opakem sobectví a egoismu, se kterými musíme dennodenně bojovat. „Nebot', kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce“ (Mt 6,21). Kde je náš poklad? Je to opravdu náš Pán? Je to možné vyčíst z našeho života a jednání anebo je to něco jiného?

Přeji sobě i vám, abychom v tomto měsíci mohli upevnit naši osobní lásku k Pánu Ježíši i jeho Matce a abychom nikdy za žádných okolností nebyli ochotni vyměnit pravou Lásku s velkým L za jakékoliv pomíjivé štěstí tohoto světa a nikdy tak nenadradili lásku lidskou nad lásku Boží.

To vám přeje a v modlitbě vyprošuje P. Vit

Vit Uher

ČERVEN 2016			
1	st	sv. Justina, mučedníka	Památka
2	čt	9. týden v mezidobí sv. Marcelina a Petra	
3	pá	NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA	Slavnost první pátek
4	so	Neposkvrněného srdce Panny Marie	Památka
5	ne	10. neděle v mezidobí	
6	po	10. týden v mezidobí sv. Norberta	
7	út	10. týden v mezidobí	
8	st	10. týden v mezidobí	
9	čt	10. týden v mezidobí sv. Efréma	
10	pá	10. týden v mezidobí	
11	so	sv. Barnabáše, apoštola	Památka
12	ne	11. neděle v mezidobí	
13	po	sv. Antonína Paduánského, kněze a učitele církve	Památka
14	út	11. týden v mezidobí	
15	st	11. týden v mezidobí sv. Víta	
16	čt	11. týden v mezidobí	
17	pá	11. týden v mezidobí	
18	so	11. týden v mezidobí	
19	ne	12. neděle v mezidobí	
20	po	12. týden v mezidobí	
21	út	sv. Aloise Gonzagy, řeholníka	Památka
22	st	12. týden v mezidobí sv. Paulína Nolánského, sv. Jana Fishera a Tomáše Mora	
23	čt	12. týden v mezidobí	
24	pá	Narození sv. Jana Křtitele	Slavnost
25	so	12. týden v mezidobí	
26	ne	13. neděle v mezidobí	
27	po	13. týden v mezidobí sv. Cyrila Alexandrijského	
28	út	sv. Ireneje, biskupa a mučedníka	Památka
29	st	sv. apoštolů Petra a Pavla	Slavnost
30	čt	13. neděle v mezidobí sv. prvomučedníků Římských	

Koncert

Žižkovského chrámového sboru

Petr Eben, Petr Iljič Čajkovskij,
Georg Friedrich Händel a další

10. června 2016 od 21:00

kostel sv. Prokopa na Žižkově,
Sladkovského náměstí, Praha 3

www.nockostelu.cz

1. 5. 2016

V sakristii kostela Sv. Prokopa proběhlo další pravidelné setkání ministrantů.

7. 5. 2016

jsme se mohli zúčastnit pouti za duchovní povolání na Svatou Horu u Příbrami, kde během mše svaté náš bohoslovec Miroslav Auxt skládal kandidaturu, kterou byl otcem kardinálem

přiját mezi čekatele jáhenství a kněžství.

14. 5. 2016

jsme společně jako farnost zamířili na farní zahradu do Štěchovic v rámci tradiční akce Farnost v pohybu. Tam jsme strávili odpoledne vyplněné mši svatou i opékáním buřtů ☺.

16. 5. 2016

proběhl v našem kostele koncert k výročí založení Žižkova.

sbírka na splátku farního úvěru

neděle 5. 6. (všechny kostely)

setkání ministrantů

neděle 12. 6. v 17.00, farní centrum

úklid kostelů

sobota 4. 6. mše sv. v 8.00, Sv. Prokop

zpovídání ve Svatém roce milosrdenství

podle rozpisu a navíc každý pátek od 17.20 až do konce mše sv.

slavnost Nejsvětějšího Srdce Páně

pátek 27. 5. v 18.00 u Sv. Prokopa

první sv. přijímání dětí

peděle 12. 6. v 9.30 u Sv. Prokopa

poděkování na konci školního roku (Te Deum)

čtvrtek 16. 6. v 18.00 u Sv. Prokopa

slavnost Narození sv. Jana Křtitele

pátek 24. 6. v 18.00 u Sv. Prokopa

sbírka na bohoslovce

neděle 26. 6. (všechny kostely)

slavnost sv. Petra a Pavla

středa 29. 6. v 6.00 u Sv. Rocha a v 18.00 u Sv. Prokopa

výstav Nejsvětější Sv. Oltární

úterý 28. 6. v 17.30 v kostele sv. Anny

žižkovský chrámový sbor

hledáme zpěváky do smíšeného farního sboru, který doprovází liturgii i další farní aktivity, bližší informace na e-mailu: Gilnien@seznam.cz, zkoušky probíhají vždy v neděli od 18:30–21:00

Milí farníci a čtenáři,

je to za mnou. Nechci ale, aby to vyznělo jako: „Hurá, konečně!“, je to pouhé konstatování, jak rychle pobyt v Teologickém konviktu v Olomouci uplynul... Rok na jednu stranu skutečně není moc dlouhá doba, ale už nyní cítím, jak se Olomouc do mého srdce nesmazatelně zapsala. Krásné město, krásné okolí, ale nebýt duchovní formace, jistě by to nebylo tak intenzivní.

Čeká mě tedy návrat do Prahy a ještě v červnu přijímačky na fakultu. Během prázdnin pak mj. praxe ve zdravotnictví ve Staré Boleslavi. Moc se těším na Světové dny mládeže v Krakově i na ministrantskou výpadovku, kterou letos s kluky prožijeme na Slapech. Děkuju Vám, že se mám stále kam vracet. Jsem mezi Vámi moc rád a těším se na brzkou viděnou.

Miloslav Auxt

Anna Beránková (42) pochází z Vinohrad, nyní žije na rozhraní Vinohrad a Žižkova. Vztah k žižkovské farnosti začal svatbou v roce 2003. Líbí se jí, jak farnost funguje, a obdivuje nasazení lidí, kteří pro to obětují spoustu času a úsilí. Také se s rodinou snažili zapojovat, ovšem život šel tak, že v současné době – prozatím – zůstává skrytým příznivcem.

Zabýváte se výjimečným a nezvyklým oborem – japanologií, jak k tomu došlo?

Na gymnáziu mě napadlo zkusit něco exotického, důkladně poznat nějakou hodně vzdálenou kulturu a naučit se neobvyklý jazyk. Zajímalo mě, jak funguje jazyk úplně odlišný od těch, co běžně známe – angličtiny nebo němčiny. Čína se mi zdála moc velká a nepřehledná, tak jsem se rozhodla pro Japonsko. Otec mi ten nápad schvaloval s tím, že je to dobrá volba, neboť japonština má budoucnost – věděl to již tehdy, brzy po revoluci. Měl pravdu.

Pobýváte v Japonsku?

Během VŠ (japanologie na FF UK) jsem byla na několika studijních pobytech – na jazykovém kurzu, pak na státní stipendium rok na univerzitě v Hirošimě a později ještě rok a půl v Tokiu. S dětmi se již cestuje těžko, takže posledních 8 let se jen setkávám s Japonci v ČR. Tlumočím a překládám pro japonské firmy, ale i pro české úřady, policii a soudy. Někdy i u lékaře nebo v nemocnici. Výjimečně provádím po Praze, raději individuální cestující než velké skupiny.

Kterou oblast máte obzvlášť ráda v japonské kultuře?

Mám ráda jejich smysl pro detail a vztah k přírodě. Krása v jednoduchosti a nenápadnosti. Náznak, který implikuje široké spektrum asociací. Stačí jeden květ, jeden tah štětcem. Pár kamenů v zahradě. Jeden verš básně by v našem literárním pojetí vydal málem na román. Ráda jsem se procházela v tichu buddhistických chrámů nebo pod neuvěřitelnou záplavou růžových květů sakur.

Dají se popsat rozdíly mezi evropskou a japonskou společností?

Rozdílů je mnoho. Asi nejnápadnější je to, jak jsou Japonci zdvořilí, vstřícní, vlídní a přeochoťní. Čas-

to se ale také slyší, že je to jen neupřímná maska. Takové chování má však historicky svůj důvod, totiž ten, že jako u všech východních národů je v japonské společnosti kladen důraz spíš na kolektiv než na jednotlivce. Pokud společnost stojí na pěstování rýže, jinak to ani nejde, celá vesnice musí držet pospolu. Přísná hierarchie společnosti včetně příslušných projevů úcty, a to i v jazykovém vyjadřování, je dodnes živá, stejně jako důsledně brání ohledů na ostatní členy komunity. Všechno jednání se řídí obavou, abych druhým nezpůsobil nepříjemnosti nebo se k nim nezachoval necitlivě. S tím souvisí i často přetřásané mlhavé vyjadřování, neschopnost vyslovit jasné odmítnutí. V extremech to může působit až křečovitě a může se stát, že v situaci, kdy Evropan zůstává v údivu nad nějakým absurdním jednáním, je za tím vším jednoduše ohleduplnost a nepsané, ale tím důsledněji vyžadované očekávání společnosti.

Jak je Vám blízké japonské náboženství?

Mám k němu úctu. V Japonsku spolu velmi dobře koexistuje původní japonský šintoismus, přírodní náboženství, spolu s buddhismem, který přišel v 6. století přes Korejský poloostrov z Číny. Se sv. Františkem Xaverským pak přišlo křesťanství. Dnes najdeme v každém větším městě kostel, v každém zákoutí buddhistický chrám a takřka na každém rohu, pahorku či rozcestí šintoistickou svatyni, nebo alespoň oltář.

Můžete prosím čtenářům představit knihu, která je Vám z nějakého důvodu blízká a milá?

Z knihovny rodičů pamatuji hřbet knížky Plná slávy od B. Marshalla. Nedávno jsem ji znovu objevila a konečně přečetla. Je plná moudrosti skutečného života s Bohem, pokory a pochopení pro druhé.

-vh-

Bruce Marshall, Plná slávy, překlad Jan Čep, Karmelitánské nakladatelství 2003. B. Marshall byl skotský spisovatel. V 1. sv. válce byl zraněn. Během nacistické okupace Francie unikl z Paříže dva dny před jejím obsazením. Vrátil se do Anglie, působil jako poručík ve sboru královské armády, pak pro výzvednou službu. Armádu opustil v roce 1946. Dožil na Francouzské řivíere.

Misericordiae Vultus (V. část)

Bula vyhláštějící mimořádný Svatý rok Milosrdenství

21. Milosrdenství neodporuje spravedlnosti, ale je výrazem Božího zacházení s hříšníkem, kterému nabízí další možnost nápravy, obrácení a víry. Zkušenost proroka Ozeášeho nám pomáhá nahlédnout, jak překonávat spravedlnost milosrdenstvím. Epocha tohoto proroka patří v dějinách židovského lidu k těm nejdramatičtějším. Království je blízko zkáze, lid nezachoval věrnost smlouvě, vzdálil se od Boha a ztratil víru Otců. Podle lidské logiky je spravedlivé, že se Bůh rozhodne odvrhnout vyvolený lid. Nezachoval uzavřenou smlouvu a zasluhuje tedy náležitý trest, tedy vyhnanství. Prorokova slova to dosvědčují: „Nevrátí se do egyptské země, leč jeho králem bude Ašur, protože se odmítl vrátit ke mně“ (Oz 11,5). A přece po této reakci odvolávající se na spravedlnost, prorok radikálně modifikuje svůj jazyk a vyjevuje pravou Boží tvář:

„Obrací se ve mně srdce, rozněčuje i soucit. Nebudu jednat podle žáru svého hněvu, nezničím znovu Efraima, neboť jsem Bůh, a ne člověk, jsem Svatý uprostřed tebe, a nevzplanu hněvem“ (Oz 11,8-9). Svatý Augustin, jako by komentoval tato prorokova slova, říká: „Bůh snadněji zadrží hněv než milosrdenství.“ [13] Je tomu právě tak. Boží hněv trvá okamžik, ale jeho milosrdenství navěky.

Kdyby se Bůh zastavil u spravedlnosti, přestal by být Bohem a byl by jako všichni lidé, kteří se dovolávají zákona. Spravedlnost sama nestačí a zkušenost učí, že odvolávat se pouze na ni, hrozí jejím zničením. Proto Bůh přesahuje spravedlnost milosrdenstvím a odpuštěním. Neznamená to spravedlnost znehodnotit nebo učinit zbytečnou, naopak. Kdo chybuje, je stížen trestem. Není to však účel, nýbrž začátek obrácení, aby zakusil něhu odpuštění. Bůh neodvrhuje spravedlnost. Zahmuje ji a překonává nadřazeným činem, ve kterém se zakouší láska, jež je základem pravé spravedlnosti. Musíme věnovat velkou pozornost tomu, co píše Pavel, abychom neupadli do téhož omylu, který apoštol vyčítal svým židovským současníkům: „Upadli do omylu při usuzování, jak Bůh ospravedlňuje, a chtěli k tomu dojít sami, a proto se nepodřídili Božímu způsobu ospravedlnění. Vždyť cíl Zákona je Kristus, aby v něm dostal ospravedlnění každý, kdo věří“ (Řím 10, 3-4). Tato Boží spravedlnost je milosrdenství udělené všem jako milost mocí smrti a vzkříšení Ježíše Krista. Kristův kříž je tedy Boží soud nad námi všemi a nad světem, protože nám nabízí jistotu lásky a nového života.

22. Jubileum s sebou nese také *odpuštěk*. Ve Svatém roce Milosrdenství má zvláštní význam. Boží odpuštění našich hříchů nezná mezí. Ve smrti a vzkříšení Ježíše Krista Bůh jasně vyjevuje tuto svoji lásku, která vede až ke zničení hříchu lidí. Nechat se smířit s Bohem je možné skrze Velikonoční tajemství prostřednictvím církve. Bůh je tedy vždycky nakloněn odpuštění a nikdy nepolevuje v jeho nabízení způsobem stále novým a neočekávaným. My všichni nicméně máme zkušenost hříchu. Víme, že jsme povoláni k dokonalosti (srov. Mt 5,48), ale silně pociťujeme tíži hříchu. Zakoušíme moc milosti, která nás proměňuje, ale zakoušíme také sílu hříchu, který nás podmiňuje. Navzdory odpuštění nosisme ve svém životě protiklady, které jsou důsledkem našich hříchů. Ve svátosti smíření Bůh odpouští hříchy, které jsou skutečně smazány. Přece však zůstává v našem chování a v našem myšlení jejich negativní otisk. Boží milosrdenství je však ještě silnější. Stává se *odpuštěm* Otce, který skrze Kristovu nevěstu dosahuje ke hříšníkovi, jemuž bylo odpuštěno, osvobozuje jej ze zbývajících důsledků hříchu, uzpůsobuje jej k činům lásky a spíše k růstu v lásce než k opětovnému pádu do hříchu. Církev žije ze společenství svatých. V eucharistii se toto společenství, jež je Božím darem, uskutečňuje jako duchovní sjednocení, které spojuje nás věřící se svatými a blahoslavenými, kterých je bezpočet (srov. Zj 7,4). Jejich svatost přichází na pomoc naší křehkosti, a Matka církev je tak svojí modlitbou a svým životem schopna svatostí jedněch vyjít vstříc slabosti druhých. Žít tedy odpuštěm Svatého roku znamená přistoupit k milosrdenství Otce s jistotou, že Jeho odpuštění se vztahuje na celkový život věřícího. Odpuštěk je zakoušením svatosti církve, která má účast na všech dobrých Kristova vykoupění, aby odpuštění bylo rozšířeno až do nejzazších důsledků, kterých dosahuje Boží láska. Žijme intenzivně toto Jubileum, prosme Otce o odpuštění hříchů a o rozšíření milosrdenství Jeho odpuštěk.

23. Milosrdenství má platnost, která sahá za hranice církve. Vztahuje nás k judaismu i k islámu, které jej považují za jeden z nejvýznačnějších atributů Boha. Izrael jako první obdržel toto zjevení, které proniká dějinami jako začátek nezměrného bohatství nabízeného celému lidstvu. Jak jsme viděli, texty Starého zákona jsou proniknuty milosrdenstvím, protože vyprávějí o dílech, která vykonal Pán pro svůj lid v nejobtížnějších momentech jeho dějin. Islám označuje Stvořitele také přívlastkem milosrdný a milostivý. Tato jména často pronášejí věřící muslimové, kteří cítí, že jsou ve své každodenní slabosti provázeni a podporováni milosrdenstvím. Také oni věří, že nikdo nemůže omezovat božské milosrdenství, protože jeho brány jsou otevřeny stále.

Kéž prožití tohoto Jubilejního roku milosrdenství usnadní setkání s těmito náboženstvími a dalšími ušlechtilými náboženskými tradicemi, učiní nás otevřenými dialogu, abychom se lépe poznali a chápali, odstraní každou formu uzavřenosti a pohrdání a zažene každou formu násilí a diskriminace.

24. Nyní se obraťme k Matce Milosrdenství. Něha jejího pohledu ať nás v tomto Svatém roce provází, abychom všichni znovu objevili radost Boží něhy. Nikdo nepoznal hloubku tajemství Boha, který se stal člověkem, tak jako Maria. Všechno je v jejím životě utvořeno přítomností milosrdenství učiněného tělem. Matka Ukřížovaného Vzkříšeného vstoupila do svatyně božského milosrdenství, protože se niterně podílela na tajemství Jeho lásky.

Maria byla vybrána za Matku Božího Syna a od věků byla Otcovou láskou připravována stát se *Archou Úmluvy* mezi Bohem a lidmi. Střežila ve svém srdci božské milosrdenství v dokonalém souladu se svým Synem Ježíšem. Její chvalo zpěv na prahu Alžbětina domu byl věnován milosrdenství, které sahá „od pokolení do pokolení“ (*Lk 1,50*). Také my jsme byli zahrnuti do oněch prorockých slov Panny Marie. To nám bude útěchou a oporou, až budeme procházet Svatou branou, abychom zakusili plody božského milosrdenství.

Pod křížem Maria společně s Janem, učedníkem lásky, dosvědčuje slova odpuštění na Ježíšových rtech. Vrcholné odpuštění tomu, kdo jej ukřížoval, nám ukazuje, kam až může sahat Boží milosrdenství. Maria osvědčuje, že milosrdenství Božího Syna nezná mezí a dosahuje ke všem, aniž by někoho vylučovalo. Obráťme se k ní starobylou a stále novou modlitbou *Salve Regina*, aby k nám nikdy nepřestala obracet své milosrdné oči a učinila nás hodnými kontemplantovat tvář milosrdenství, svého Syna Ježíše.

Naše modlitba ať se rozšíří také na mnohé svaté a blahoslavené, kteří své životní poslání naplňovali milosrdenstvím. Zvláště myslím na velkou apoštolku milosrdenství, svatou Faustýnu Kowalskou, která byla povolána vstoupit do hlubin božského milosrdenství. Ať se za nás přimlouvá a vyprosí nám, abychom žili a putovali ve stálém Božím odpuštění a neochvějně důvěře v Jeho lásku.

25. Mimořádný Svatý rok je tedy příležitostí, abychom v každodenním životě prožívali milosrdenství, kterým nás Otec zahrnuje od věků. Nechme se v tomto Jubileu Bohem překvapit. On nikdy neustává a otevírat dokořán bránu svého srdce, aby nám opakoval, že nás má rád a chce s námi sdílet svůj život. Církev mocně cítí naléhavost zvěstovat Boží milosrdenství. Její život je autentický a věrohodný, když je milosrdenství její přesvědčivou zvěstí. Ví, že její první úkol, zejména v naší době plné velkých nadějí a silných protikladů, spočívá v uvedení všech do obrovského tajemství Božího milosrdenství rozjímáním Kristovy tváře. Církev je povolána být jako první opravdovou svědkyní milosrdenství vyznávaného a žitého jako jádro Zjevení Ježíše Krista. Ze srdce Trojice, z nejhlubšího nitra Božího tajemství ať plyne a proudí bez ustání obrovská řeka milosrdenství. Tento pramen nebude nikdy vyčerpán těmi, kdo k němu přistupují. Každý z něho může čerpat pokaždé, když potřebuje, protože milosrdenství Boží je nekonečné. Jeho tajemství je neprobádatelné stejně jako je nevyčerpatelné jeho bohatství.

Kéž je v tomto Svatém roce církev ozvěnou Božího Slova, které zní mocně a přesvědčivě jako slova a gesta odpuštění, opory, pomoci a lásky. Ať neúnavně nabízí milosrdenství a je vždy trpělivá v poskytování útěchy a odpuštění. Církev ať je hlasem každého muže a každé ženy a s důvěrou a bez ustání opakuje: „Rozpomeň se, Hospodine, na své slitování, na své milosrdenství, které trvá věčně“ (*Žl 25, 6*).

Dáno v Římě u sv. Petra 11. dubna na vigilií svátku Božího milosrdenství léta Páně 2015 ve třetím roce pontifikátu.

Chaloupky

Na začátku dubna vyrazila naše žižkovská farnost na společnou víkendovou dovolenou a na mně teď je, abych Vám tuto událost vylíčil. Přiznám se rovnou, že přihlášku vyplňovala moje žena a mně postavila před hotovou věc: „Jedeme na Chaloupky s žižkovskou farností!“. To řekla pár měsíců předem – což si už ale nepamatuji – a pak ještě týden předem a tím mě dost vydělala, protože ona je již ve farnosti celkem plně zakořeněná – zpívá se sborem, čile komunikuje s ostatními farníky, ale já jsem zatím nevěděl, co čekat. Nyní už k věci:

První co mě nadchlo, když jsme v pátek večer přijeli, bylo nádherné místo. Na Vysočině, kousek od Jihlavy, uprostřed lesů, krásná citlivě zrekonstruovaná hospodářská usedlost. Občanské poradenské sdružení Ekocentrum Chaloupky, jehož posláním je pořádání dětských táborů s environmentální tematikou a vůbec environmentální osvěta, tu vytvořilo krásné prostředí s ekologickou zahrádkou, domácími hospodářskými zvířaty, velkým společenským sálem s knihovnou a dalšími atrakcemi. Člověk se procházel po budově a jejím okolí a nestačil se divit chytrým nápadům – tu květináče se skalničkami vyrobené z palet, nebo dutých cihel, tam zase expozice samorostů, nebo třeba obraz kulturního vývoje krajiny v čase. Všude vysvětlivky, jak se chovat šetrně k životnímu prostředí. Děkuji tímto pořádající Janě Trnkové za krásně vybrané místo, kam se budeme jistě mnozí rádi vracet, a vůbec za všechnu starost a výbornou organizaci.

Sobota byla potom hlavním dnem naší dovolené a my (bylo nás odhadem asi deset rodin) jsme se rozdělili do několika výkonnostních skupin a vyrazili na túry. Jedna šla zhruba 10 km, druhá s menšími dětmi poznávací asi tříkilometrovou a já byl ve skupině s kočárkovými dětmi, která vyrazila do

jihlavské zoo, kterou musím moc doporučit, protože jsem zatím hezčí zoo neviděl. Večer jsme se pak, všichni kdo mohli, shromáždili u ohně, kde se až do pozdních nočních hodin hrálo a zpívalo.

Neděle byla již odjezdovým dnem, ale neméně krásným, zvláště díky nedělní mši svatě, které jsme se účastnili v brtnické farnosti – nádherné živé farnosti s velkým farním kostelem narvaným věřícími všech generací téměř k prasknutí. Po mši jsme se rozloučili a poděkovali si za příjemně strávený víkend. My jsme si ještě prohlídli malebné městečko Brtnici s obřím zchátralým zámekem, zašli na dobrý oběd a vyrazili k domovu.

Vojta Rošický

161. GELASIUS II.

(1118 – † 1119)

Jan (pozdější Gelasius II.) pocházel z urozeného rodu Gaetaniů, z něhož později vzešel i jiný papež Bonifác VIII. (1235, Anagni – 1303, Řím). Jan se stal mnichem v benediktinském opatství v Monte Cassinu, odkud ho poté povolal Urban II. do Říma jako kancléře církve. Později byl jmenován kardinálem a stal se věrným spolupracovníkem a důvěrníkem papeže Paschala II. Ve své funkci mimo jiné prosadil precedens, ve kterém ustanovil, že papežský kancléř musí být vždy kardinálem a zůstává ve svém úřadě až do smrti nebo do jmenování papežem.

Po papežově smrti se 24. ledna 1118 uskutečnila první tajná papežská volba, která už se blížila formě „konkláve“ (z lat. cum clavi, pod zámkem), ze které Jan vyšel jako nově zvolený papež.

Vlastní jméno nebo rod:	Jan Gaetani
Původ:	Gaeta, Itálie
Datum narození:	asi 1060
Místo narození:	Gaeta
Datum zvolení:	24. 1. 1118
Datum smrti:	29. 1. 1119
Místo úmrtí:	Cluny, Francie
Místo pohřbu:	Cluny
Pontifikát:	1 rok, 5 dní

Hned po zvolení ho ale přepadl procísařsky laděný Lucius Frangipani a dal jej uvěznit ve svém sídle, ale Římanům se podařilo jej osvobodit. V březnu 1118 císař Jindřich V. dobyl Řím. Papež před ním uprchl do Gaety, kde byl 10. března vysvěcen na biskupa. Jindřich mezitím využil Gelasiovy nepřítomnosti a prohlásil, že papež svým útekem ztratil na svou funkci nárok a jmenoval už o dva dny předtím, 8. března, arcibiskupa Mauritia Bourdina z Bragy vzdoropapežem (Řehoř VIII.). Arcibiskup z Bragy byl již za papeže Paschala II. exkomunikován a uchýlil se k císařskému dvoru. Gelasius II. na zvolení vzdoropapeže ihned reagoval exkomunikací císaře Jindřicha i arcibiskupa Mauritia. Po odjezdu císaře se Gelasius vrátil zpět do Říma, ale jen na chvíli. Frangipaniové na něho začali opět útočit, a tak uprchl do Francie. Ve Vienne zanedlouho svolal synodu, která měla jasně stanovit řád vnitřních poměrů v Římě a zaručit důstojnost a bezpečnost papežského úřadu. Tento úkol již ale nestihl realizovat, neboť zemřel 28. ledna 1119 ve francouzském opatství Cluny, kde byl také pohřben.

V předchozích měsících jsme se postupně seznámili s většinou sakrálních památek Prahy 3. Začali jsme nejstaršími památkami na morových pohřebištích, pokračovali stavbami velkých kostelů z počátku 20. století a přiblížili si též nejvýznamnější modlitebny jiných církví a denominací. Na závěr tohoto cyklu si již jen krátce shrňme další stavby, objekty a místa, kde se scházeli nebo scházejí věřící, nebo která lze z určitého důvodu považovat za sakrální. Kruh se uzavírá i v tom smyslu, že se opět dotkneme také hřbitovů a pohřbívání. Naše městská část je v tomto směru nespornou „velmocí“.

Kromě křesťanů zanechali v Praze 3 výraznou stopu též Židé, kteří zde měli hřbitov také již od roku 1680, tedy od velké morové epidemie, kdy vznikl také nejstarší olšanský hřbitov s kostelem sv. Rocha. **Zbytky starého židovského hřbitova** naleznete v dnešních Mahlerových sadech pod žižkovským vysílačem, jehož stavbě padla za oběť většina plochy původně rozsáhlého hřbitova, který předtím zabíral celé Mahlerovy sady. V Seifertově ulici čp. 840/48 byl v roce 1894 postaven činžovní dům, v jehož prvním patře si žižkovská židovská obec zřídila malou **modlitebnu**.

Nový židovský hřbitov byl na Olšanech zřízen v závěru 19. století, monumentální **obřadní síň** byla vybudována v letech 1891–93 dle projektu Bedřicha Müntzenbergera. Kapacita hřbitova, která měla stačit na dobu cca 100 let, nebyla s ohledem na tragédii evropských Židů nikdy zcela naplněna. Svou rozlohou je hřbitov asi desetkrát větší než starý hřbitov v Josefově a dvakrát větší než starý židovský hřbitov žižkovský.

Také křesťanské **olšanské hřbitovy** se mnohonásobně rozrostly oproti původní rozloze morového hřbitůvku kolem kostela sv. Rocha. Jejich růst probíhal nejprve směrem k jihu,

k Vinohradské ulici (II., III. a IV. hřbitov), následně pak k východu, k ulici Jana Želivského i za ni (V.–X. zádušní hřbitov). Nekatolíci však velmi dlouho nemohli být pohřbíváni v katolických částech hřbitova, vyhrazen byl pro ně oddíl v zadní části u třídy Želivského (tzv. obecní hřbitov, později přibyl i druhý o. h.). Právě zde, u prvního obecního hřbitova, tedy při křižovatce ulic Vinohradské a Želivského, byla v roce 1898 vybudována bezkonfesijní **obřadní síň**. Autorem návrhu stavby, tvořící zde protíváhu blízké židovské obřadní síně, byl architekt F. Velich.

Zbývá alespoň krátce zmínit některé sbory a modlitebny, kterým jsme nevěnovali samostatný příspěvek. Ani pak nebude téma zcela vyčerpáno.

Sbor církve bratrské na Žižkově založil v roce 1902 spolu s dvaceti dalšími členy dosavadního pražského sboru kazatel František Urbánek, jedna z nejvýznamnějších osobností dějin Církve bratrské. Měl velice úzký vztah s prezidentem T. G. Masarykem. Za působení kazatele F. Urbánka vzrostl žižkovský sbor z několika desítek na několik stovek členů a dodnes patří mezi nejpočetnější sbory Církve bratrské. Budovu sboru najdete na adrese Koněvova 151/24, moderní funkcionalistická stavba přiznává své poslání zdůrazněním vstupu portálem s křížem a kalichem.

Modlitebna sboru Českobratrské církve evangelické na Jarově se od roku 1977 nachází ve „žlutém domě v zahradě“ na adrese U Kněžské louky 9. Dům je dvoupatrový a z vnějšího pohledu se příliš neliší od okolní zástavby, až na kovový kříž, který je vidět z východní strany. Je však nenápadný a mnoho kolemjdoucích si ho ani nevšimne. Sborové prostory jsou v přízemí a jejich atmosféru výrazně dotváří obrazy Miroslava Rady a plastiky a tapiserie Marie Jiříčkové.

Den		Biblické souřadnice	Obsah čtení
1.	St	Joel 1,1-20	Výzva k nářku a k pokání
2.	Čt	Joel 2,1-27	Výzva k pohotovosti a k návratu
3.	Pá	Joel 3,1-5	Věk Hospodinova ducha
4.	So		
5.	Ne	Joel 4,1-21	Ohlášení soudu
6.	Po	Ám 1,1-2,5	Povolání proroka; Soud nad pronárody
7.	Út	Ám 2,6-16	Soud nad Izraelem
8.	St	Ám 3,1-15	Výstraha vyvoleným; Záhuba nevěrných
9.	Čt	Ám 4,1-13	Odsouzení zvráceného kultu
10.	Pá	Ám 5,1-27	Žalozpěv nad Izraelem
11.	So		
12.	Ne	Ám 6,1-14	Běda národu!
13.	Po	Ám 7,1-17	Poslední výstraha
14.	Út	Ám 8,1-14	Hlad po slyšení Božího slova
15.	St	Ám 9,1-15	Marný útek před Bohem
16.	Čt	Abd 1-21	Soud nad Edómem
17.	Pá	Jon 1,1-2,11	Poslání a útek; Jonášova modlitba
18.	So		
19.	Ne	Jon 3,1-4,11	Pokání Ninivanů; Soucitný Bůh
20.	Po	Mich 1,1-16	Příchod rozhněvaného Hospodina
21.	Út	Mich 2,1-13	Běda svévolníkům
22.	St	Mich 3,1-12	Soud nad utiskovateli
23.	Čt	Mich 4,1-14	Nový Jeruzalém
24.	Pá	Mich 5,1-14	Zaslíbení mesiáše
25.	So		
26.	Ne	Mich 6,1-16	Boží požadavky
27.	Po	Mich 7,1-20	Svévole a rozklad
28.	Út	Nah 1,1-14	Hospodin mstítel
29.	St	Nah 2,1-14	Radost z Božích soudů
30.	Čt	Nah 3,1-19	Zkáza krvelačného města

Kniha Joel (hebr. *Joél*, řec. *Ióél*) je obsahově více apokalyptickým než prorockým spisem a popisuje blízký den Hospodinův. Zajímavou částí knihy je prorockví o seslání Božího Ducha.

Kniha Ámos (hebr. *Ámos*, řec. *Amós*) je prvním starozákonním prorockým spisem pocházejícím od samotného spisovatele. Prorok zde vystupuje proti zneužívání postavení úředníků v administrativě i soudnictví.

Kniha Abdiáš (hebr. *Obadijáh*, řec. *Abdíou*) je nejkratší knihou v celém Starém Zákoně a oznamuje zánik Edomu, který se radoval z neštěstí Judy.

Kniha Jonáš (hebr. *Jonáh*, řec. *Jonas*) neobsahuje text prorockví, ale vypráví příběh o prorokovi (2 Kr 14, 25). Příběh nemá pouze historický, ale i alegorický výklad.

Kniha Micheáš (hebr. *Mikáh*, řec. *Michajás*) je jednou z nejdůležitějších prorockých knih; právě v ní se nachází prorockví o narození Mesiáše v Betlémě (Mich 5, 1).

Kniha Nahum (hebr. *Nahúm*, řec. *Naouúm*) popisuje předpověď pádu města Ninive, hlavního města Asýrie. Jde v podstatě o meditaci nad Božím soudem a konečném Božím vítězství.

Výlet s vozičkáři na Vyšehrad

Prvomájové odpoledne nasedlo 8 vozičkářů z Domova důchodců v Habrové ul. spolu s 15 dobrovolníky z Farní charity Žižkov do speciálního autobusu a odjeli směrem k Vyšehradu. Projeli jsme se parkem a pokochali vyhlídkami na řeku, na Hradčany, hádali jsme, jak se která věž jmenuje a ke které budově či kostelu patří, a na závěr odpoledne jsme se posadili v zahradní restauraci na kávu, limonádu a bábovku. Počasí bylo na výlet téměř ideální, bylo teplo, jen na vyhlídkách foukal chvílemi silnější vítr. S babičkami jsme si povídali,

kde dříve bydlely, kolik mají vnoučat, vzpomínaly na ovoce, které v mládí trhaly a jedly přímo ze stromů-zkrátka témat bylo mnoho ☺. Ti důchodci, kteří s námi nakonec nejeli, můžou litovat, protože výlet se všem moc líbil – invalidy vytrhl z každodenní rutiny a poskytl jim možnost podívat se dál než k bráně ústavní zahrady a dobrovolníci – průvodci měli radost, že mohli někoho potěšit a tak jsme se s dobrou náladou navečer zase před Domovem rozloučili a slíbili si, že za rok vyrazíme znovu.

Václava Hilbertová

Vstupenka do ZOO

Farní charita zakoupila roční přenosnou vstupenku do ZOO, kdo má zájem, ať kontaktuje V. Hilbertovou na telefonu 774 350 702 nebo mailem: hilbertova.vaclava@seznam.cz.

Václava Hilbertová

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2015–2016 se vyučuje od září.

- předškoláci + 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (M. Provinská), místnost A
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (M. Provinská), místnost A
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – středa 15.00, (P. Vít Uher), místnost A
- 4.–5. ročník ZŠ – čtvrtek 16.30 (D. Stolařová), místnost A
- 6.–7. ročník ZŠ – středa 16.00 (B. Oudová Holcátová), místnost A
- 8.–9. ročník ZŠ – čtvrtek 15.30 (B. Oudová Holcátová), místnost A

Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: <http://nabozenstvi.unas.cz>; Milada-Provinska@seznam.cz; farnost-zizkov@iol.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu (str. 12).

Katolická víra pro hledající

každý druhý pátek 19.00–20.30

Každoročně po Velikonocích začíná otec Vít pravidelná setkání s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růžencem společně u Sv. Prokopa.

Eucharistická adorace

termíny podle pastoračního plánu

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou živo-taschopné. Současně ale v různých oblastech pociťujeme nedostatky. Potřebujeme si tedy neustále vyprošovat hojnost milosti a síly v tiché modlitbě před naším Pánem přítomným v Nejsvětější Svátosti.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drát-kují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15

Senioři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lek-torka formou tréninkových cviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá první sobota 8.00–11.00

Každou první sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše svatá. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrážejí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (katechumenát). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava, která může vyústit až do křtu o *Velikonocích 2017*. Zájemci o křest dospělých ať se přihlásí P. Vítu Uhrovi na tel. 731 625 910. Příprava začne během měsíce května.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra (tel.: 731 625 910) a po osobním rozhovoru se dohodneme na přípravě tak, aby vaše dítě mohlo být pokřtěno.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Kontaktujte prosím kněze P. Víta Uhra, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí v novém školním roce probíhá opět podle rozpisu na vývěškách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Domluvte si proto svou přípravu s knězem P. Vítem Uherem (tel.: 731 625 910) včas, tzn. minimálně 3 měsíce před plánovaným termínem sňatku. Při osobním setkání s knězem se dohodneme, jak bude příprava probíhat.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svátost smíření lze přijmout *v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu v 17.20–17.55, v pátek od 17.20 a v průběhu mše sv. od 18.00, v případě potřeby i po mši sv., v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55*. Pokud v tuto dobu nemůžete přijít, kontaktujte prosím P. Víta Uhra (731 625 910) a dohodneme se na jiném termínu.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

Pomazání nemocných se v naší farnosti uděluje starým a nemocným lidem společně, *termín roku 2017 bude ještě upřesněn*; mimo to v naléhavých případech volejte kněze ihned a kdykoliv, abyste s ním domluvili termín návštěvy doma nebo v nemocnici. P. Vít Uher (731 625 910).

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze *co nejdříve po úmrtí*, je ale nutné domluvit datum a čas rozloučení nebo uložení urny dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši sv. domluvit s ním nejhodnější termín *v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila*.

Jste pokřtěni, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Stejně hledajících jako vy je mnohem více a proto se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá *společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu*, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Přihlašování probíhá vždy v závěru roku, přípravná setkání pak od ledna do září 2016 ve farním centru. Zájemci se již mohou přihlašovat u kněze (P. Vít Uher, 731 625 910).

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3-Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾			
Úterý		18.00²⁾		
Středa	18.00		6.00³⁾	
Čtvrtek	18.00			
Pátek	18.00			
Sobota	8.00⁴⁾			
Neděle	9.30	8.00	11.00	17.00

¹⁾ s latinským ordinářem, 4krát ročně
v tridentském ritu

²⁾ každé poslední úterý v měsíci 30 minut
předě mši výstav Eucharistie

³⁾ v adventní době roráty

⁴⁾ pouze první sobotu v měsíci, po ní úklid kostelů

Úřední hodiny v kanceláři (Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3-Žižkov)

Úterý	15.00–17.00	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30	administrátor Vít Uher
Čtvrtek	13.30–16.30	administrátor Vít Uher

Kontakty:

administrátor farnosti: P. Vít Uher
mobil: (00420) 731 625 910

e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 31. 5. 2016	
výše dluhu (úvěr)	3 972 742,11 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč
sbírka na splácení úvěru (květen 2016):	11 375 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800	
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	

DĚKUJEME ZA VŠECHNY VAŠE DARY – jen díky nim můžeme i my dále pomáhat